

טור' בועז (ברונו) קרבי (קרביצ'יק)

415579

בן גיטל ואברהם

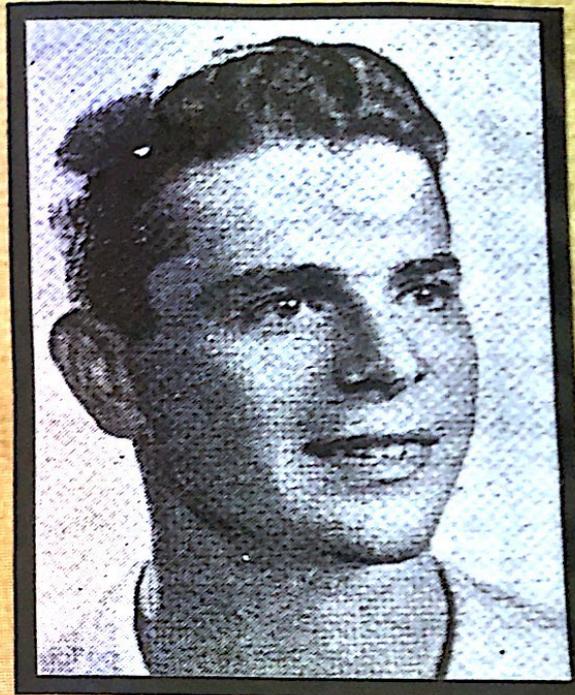
נולד ב- כ"ב אב תרצ"ז 30.7.1937

התגייס לצה"ל ב- אוגוסט 1957

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- ו' כסלו תשי"ח 29.11.1957

בעת מילוי תפקידו.

בן אברהם וגיטל. נולד ביום כ"ב באב תרצ"ז (30.7.1937) בעיר קטוביץ שבפולין. בן שנתיים היה כשפרצה מלחמת-העולם השניה ומאז ועד הגיעו לארץ ידע תלאות ונדודים, רעב ויתמות. בן שמונה היה כשאחיותיו ואחיו, בניגוד לרצונו של האב, החליטו לעלות לארץ בעליה ב'. בועז צריך היה להישאר עם אביו אלא שהוא נתבגר ללא עת בתלאות-המלחמה, והאווירה האנטישמית בבית-הספר הפולני בקטוביץ,

אשר לשם חזרה משפחתו, עוררה בו את תחושתו היהודית והוא דרש בכל תוקף לעלות. בניגוד לרצון האב ובהסתר ממנו לקחוהו אתן האחיות והעבירוהו את הגבול, למקום שם שופן בבית-ילדים, כדי לחכות לרשיון-עליה; האחיות והאח המשיכו דרכם בינתיים בעליה ב'. לבסוף, בשנת 1948, הגיע לארץ והצטרף לאחיותיו בקיבוץ אפק. בחברת-הילדים התבלט בטוהר-נפש, בנדיבות-לב ובנכונות לשאת בכל מעמסה ותפקיד. שם סיים את לימודיו בי"ב כיתות. השתייך לתנועת "הנוער העובד". גויס לצה"ל באוגוסט 1957 וכעבור זמן קצר, ביום ו' בכסלו תשי"ח (29.11.1957), נפל בשעת מילוי תפקידו והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות במשקו. קיבוץ אפק הוציא חוברת לזכרו.

פעולות החטיבה בין השנים 1957-1967

באימון, בשגרה ובקרב (1957-1967)

אחרון (ארויון) דיוון (1957-1958),

היה זה עשור

שקט יחסית, במיוחד בגבול הישראלי-מצרי, וחטיבת גולני, כחלק
מצה"ל כולו, התפנתה אף היא לפעילות ממושכת, שגרתית וחשובה
של בניית חפוח, אימונים, הצטיידות והתארגנות, טיפוח המשמעת,
המוראל וגאוות-היחידה, תוך טיפול מיוחד בחייל הבודד, במחלקה,
בפלוגה ובגדה.

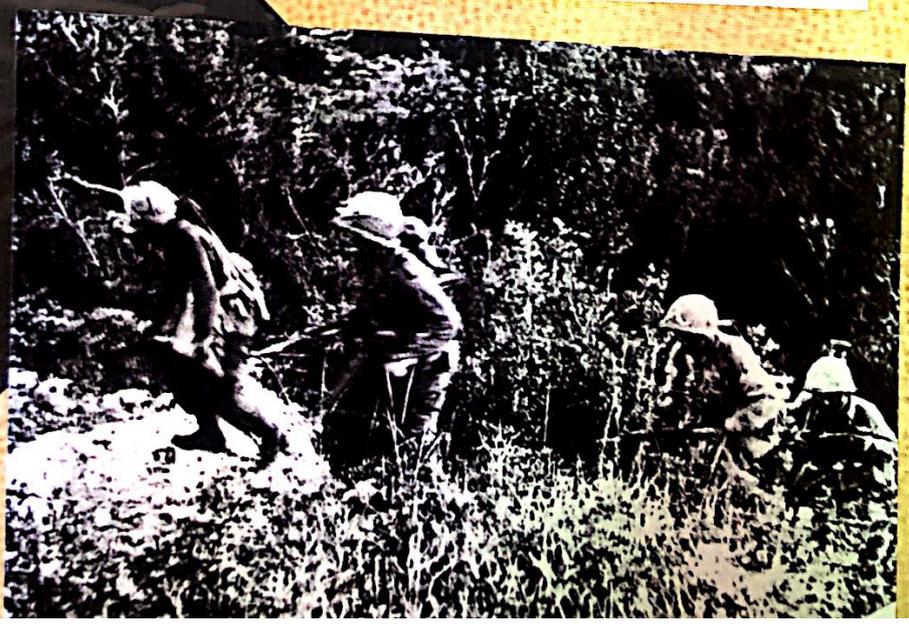
לוחמי החטיבה בעשר השנים 1957-1967 חילקו את זמנם בדרך כלל
בין תקופות אימונים קצרות ("אימון קיץ" ו"אימון חורף") ו"תעסוקה
מבצעית" ממושכת לאורך גבולות ה"קו הירוק". יחידות החטיבה
(הגדודים, פלוגת-הסיוור, פלוגת המ"כים, פלוגת הטיירוניס, הקשר
וההנדסה), היו מפוזרות בכל רחבי-הארץ, מגבול הצפון והגבול
הישראלי-סורי, עד הגבול הירדני ("פרוחדור ירושלים" ומובלעת
הרה-צופים) - ועד גבול רצועת עזה והנגב הדרומי.

בטחון שוטף (בט"ש) (1967-1957)

עיקרי מדיניות הבטחון של ישראל לאחר מבצע "קדש" היו שמירת הישגי מבצע "קדש" (ובכלל זה חופש שיט במצרי טיראן), פיתוח מתמיד וקיום כושר הרתעה והכרעה ומאבק יום-יומי (בט"ש) על שמירת הריבונות הישראלית לאורך גבולות שביתת-ההגשק (במיוחד לאורך הגבול הישראלי-סורי). הסורים התבצרו היטב לאורך קו הגבול, 77 ק"מ אורכו מתל-אל-קאדי בצפון ועד אליחמה בדרום, בנו מערכת מוצבים קדמיים ועורפיים, סללו דרך פטרולים, והחזיקו לאורך ה"קו הירוק" 15,000 חיילים וכן טנקים, תותחים ומרגמות. הם ניצלו את יתרונם בעוצמת-אש ובשליטה טופוגרפית, שהקנתה להם הרמה הסנורית (רמת-הגולן), הפגיוזו יישובים ישראלים באש ארטילרית, צלפו באש מקלעים ונק"ל, התנכלו לשיט ולדיג בצפון-מזרח הכנרת וניסו למנוע בכוח עיבוד חקלאי של החלקות באזורים המפורזים. לוחמי חטיבת גולני עם כוחות נוספים של פיקוד צפון הגיבו במאמץ רצוף ומתמשך של פעילות מבצעית, סיורים, תצפיות, מארבים, סיוע לשמירה ביישובים ואבטחה צמודה לחקלאים. גולת הכותרת של פעילות הבטחון השוטף בעשור של שנות הששים (1967-1957) היו פעולות הגמול בתאופיק (1960) ובנוקייב (1962) ו"המאבק על המים" (1965-1966) כנגד מזימת הסורים להטות את מקורות הירדן.

746/36

Numer rejestru.....

Dokument urodzenia.

Ważny w sprawach ubezpieczenia na wypadek choroby, nieszczęśliwego wypadku, niezdolności do pracy i na starość oraz w sprawach opieki nad wdowami i sierotami,

Imię i nazwisko: Brunon Krafczyk
wyznania mojżeszowego

Data urodzenia (wypisać w słowach) i miejscowość: trzydziestego lipca roku tysiąc
czterdzieci i pięćset trzydziestego szóstego w Katowicach

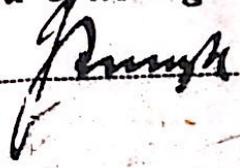
Imię i nazwisko matki: Andrzej Krafczyk

Imię i nazwisko rodowe matki: Augustyna z domu Eizenberg.

Katowice, dnia 26 sierpnia 1936

Urzędnik stanu cywilnego.

wz.

(Podpis)

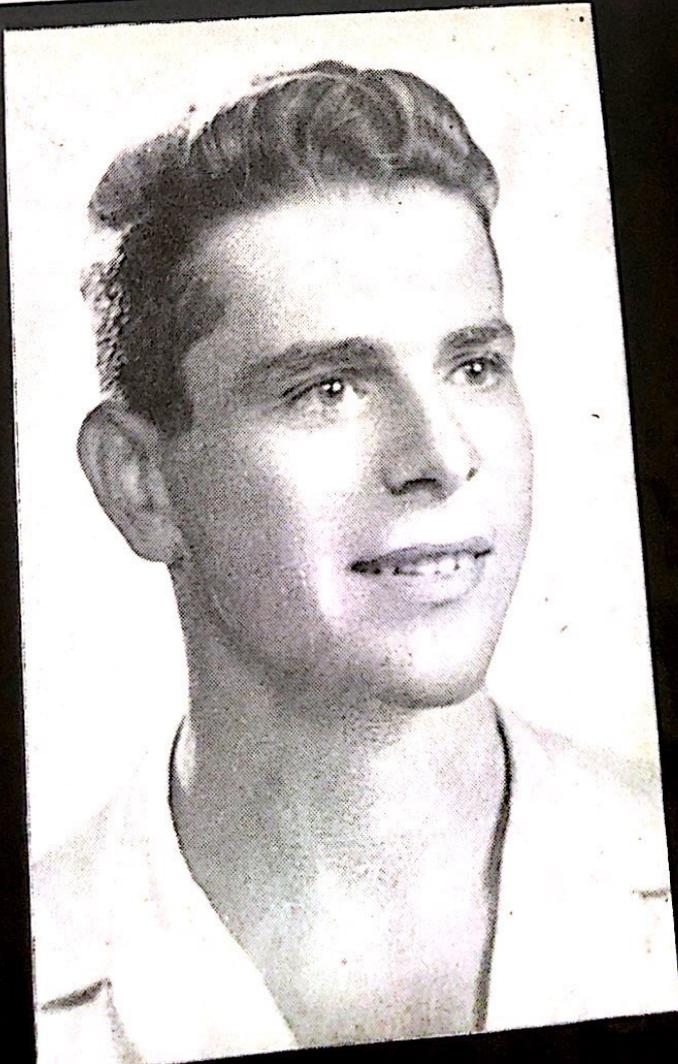
(Pieczęć)

U. W. St. Nr. Ib/st. cyw.

Dokument urodzenia w spraw. ubezpiecz.

318 x 318

Handwritten notes and signatures in the bottom right corner, including "11/12/36" and "1/13/36".

ל א ת י

הִיָּה לָנוּ אֵת שְׁמוֹ בְּעַוְוָה
הִיָּתָה לָנוּ קֶרֶן אֹרֶךְ
פָּנֵינוּ צָחִיקוֹ עֵינֵינוּ זֶהָרָה
כְּשֶׁמֶשׁ בְּיוֹם בְּהִירָה.

אֶהְבְּנוּהוּ אֶהְבָּה עֵזָה עַד תָּם.
צָעִיר הִיָּה מֵאֲתָנֹה.

אֵךְ מֵה קָרָה מֵה הִיָּה זֶה פִּתְאֹם.
הִנְלַקַּח וְעָבַר מֵעַמְּנוּ ?

דְּרָכִים אֲרָכּוֹת אֲרָצוֹת וּשְׁבִילִים
הִלְכְנוּ יַחְדוֹ כְּלָנוּ

בְּמִטְרָה אַחַת יְחִידָה :
„מוֹלֶדֶת הָאָרֶץ שְׁלֵנוּ“...

בְּנֵינוּ בֵּיתָנוּ בְּמִשְׁק אָפֶק
וּבְעֵז גַּם הוּא אֲתָנוּהוּ

לְמַד וְעָבַד גְּדֹל הַתְּחַנּוּךְ
וְלְעֵלָם צָעִיר הִיָּה.

שְׂאִיפוֹתָיו מֵה יְפוֹת הֵן הָיוּ
לְעֵתִיד הַקְּרוֹב הַקּוֹסִם.
מִחֻשְׁבוֹתָיו טָהָרוּ כְּלִבּוֹ
וְדַרְכָּיו יִשְׁרוֹת הִלְכוּ.

בָּאִים בּוֹ הַיָּינוּ הַמְשַׁפָּחָה
וְכָל הַחֲבֵרָה כְּלָה.
גַּם בַּחוּץ קָשֶׁר יְחָסִים,
גַּם הַתְּגִיס לְצָבָא.

פָּנֵינוּ קָרְנוּ בְּהִיוֹתוֹ בְּמַדִּים
עַל גֹּחַ וְשָׂאֵם בְּגֵאוֹן,
הוּא יָדַע אֵת עֲרָכָם חוֹקֵר תְּפִקִּידָם
עַד רָגְעוּ הָאֲחֵרוֹן.

חֲפָשׁוֹת חֲטוּפוֹת מִמְּתָבִים יְקָרִים.
גִּיל וְרֵגָה מְלֵאוּ...

אֶהְבָּה טְהוֹרָה צָעִירָה רֵאשׁוֹנָה.
לֹא תָבוֹא עָדֵי סוּף לְעוֹלָם.

רַק לְבָבוּ פָּסַק מִלְפָּעַם
וְהִכַּל עָבַר כְּרָגַע.

רַק נִשְׁאַר זִכְרוֹן תְּבִיב וּמְתוֹק.
הוּא מְזֻלִי אֵיכָּה ?

הִיָּתָכֵן הַדְּבָר בְּאֵמֶת ?
אֵיךְ זֶה קָרָה הָאֶסוֹן ?

הוּא גוֹרְלִי גוֹרְלִי הָאֲכֹזֵר,
לֹא הִגְלִיד עוֹד פָּצַע רֵאשׁוֹן...

לֹא אוֹכַל עוֹד לְזַקֵּף אֵת רֵאשִׁי.
לֹא אוֹכַל לְהִבִּיט בְּשִׁמְשׁוֹ,
כִּי חֲשָׁכָה מוֹל עֵינַיִךְ הַבְּהִירוֹת
אֲשֶׁר אוֹרוֹ זָרְחוּ לִי עוֹד אֲמֶשׁ.

לֹא אֲבָכָה עוֹד אֲחֵי הַיָּקָר,
כִּי יִבְשׁוּ דַמְעוֹתַי.

רַק אֲתַחַזֵּק בְּנַפְשִׁי הַשְּׁבוּרָה
וּבְדַרְכָּךְ אֲשַׁלַּח אֵת בְּנֵי.

פֹּה אֵל הַקָּבֵר אָבוֹא מְדֵי פַעַם
לְהִשְׁיֵחַ לָךְ אֵת נַפְשִׁי
הֵן תִּשְׁמַע אֵת קוֹלִי וְאֵת סִפּוּרֵי
כְּשֶׁם שְׁנֵהֲגַת תְּמִיד...

וְלֹא נִפְרַד לְעוֹלָמִים

כִּי בְלִבְנוּ נִשְׁאַרְתָּ לְנִצָּחַת.

אֵין עוֹד כַּח בְּכָל הָעוֹלָם
שְׂיוֹכַל לְהַכְרִית מִלְּבִי קִיּוּמָךְ.

תְּנוּחַת אֲחֵי מְנוּחַת עוֹלָמִים,

תְּנוּחַת הִיָּה שְׁקֵט.

כִּי אֲחֵרִיךְ יְקוֹמוּ הַבָּנִים

יִמְשִׁיכוּ בְּדַרְכְּ מוֹפֵת.

רבקה

חברי המשק כותבים לזכרו

שלשה חדשים לאחר התגיסותו לצבא נפל בעת מלוי תפקידו בננו הנער — בועז קרבי.
בן המחזור הראשון שלנו לחברות במשק ולצבא. עליונים ורוננים יצאו לנתיבת חייהם הגדולה כשכל כולם גואים ובוטחים והמשק כולו מלווה אותם בחרדה ובאהבה.
בועז היה יקירם של המשק כולו. יפה נפש ונקי דעת. טהור ובהיר עינים. מצפון ער ומוסריות עילאית, לב נדיב שידע לתת ללא חשבונות ולראות בנתינה זו רק חסד לעצמו.
לו ניתן היה למצות את אישיותו בתכונה אחת שליטה — הרי היתה זו הנאמנות הגדולה. נאמנות לערכי החיים הגדולים, לחברתו, לביתו הקיבוצי, לתנועה, לידידיו, לקבוצתו החינוכית, למשפחתו.

נולד בקטוביץ אשר בשלזיה הפולנית בשנת 1937 למשפחה פועלים ציונית. בשנות ה-20 עלו הוריו לארץ, עשו מאמצים להתערות בה ולא אתרע, מזלם, מחלות ופגעי אקלים אלצום לחזור לפולין. בגיל שנתיים הגיעתהו מלחמת העולם השניה ומאז במשך 9 שנים עד הגיעו לארץ היו מנת חלקו תלאות אין קץ, נדודים, גניבת גבולות, חרפת רעב, שכול ויתמות. המשפחה כולה, כשבועו בן הזקונים נשא על כתפיה בחרדה ובאהבה — מה רבו תחנוניה — פולניה הסובייטית, שיירות מגורשים על פני זרקי רוסיה המתבוססת בדמיה, סיביר הרחוקה, מכרות אוראל, קזקסטן ושוב פולין ואחר-כך בדרך לארץ — אוסטריה, גרמניה, צ'כיה, מחנות פליטים, בתי ילדים.

בן שמונה היה, כאשר האחיות והאח בנגוד לרצונו של אביו, החליטו לעלות לארץ בעליה הבלתי לגלית. בועז צריך היה להשאר עם אבא, אך הילד שתלאות המלחמה בגרוהו ללא עת והאווירה האנטישמית בבית הספר הפולני בקטוביץ — לשם חזרה משפחתו — חרדה את תחושתו היהודית, דרש בכל תוקף לעלות גם הוא. נגד רצונו של אבא ובהסתר ממנו לקהוהו אתן האחיות והעבירוהו את הגבול. שם שוכן בבית ילדים על מנת לחכות לרשיון עליה, כשהאחיות והאח ממשיכים את דרכם לארץ בדרך בלתי לגלית.

לארץ הגיע בשנת 1948 והצטרף לאחיותיו באפק. נכנס לכתה ג' בבית הספר והמשיך בו עד צאתו לצבא. בחברת הילדים התבלט בתכונותיו האציליות, בטוהר נפשו, בלבו הנדיב, בישרו הרב ובנכונותו לשאת בכל מעמסה ובכל תפקיד. הילד היה לנער והנער לעלם, החיים הבטיחו, הכל נראה לו כהיר, מובן והחלטה נחושה בלבו להאבק ולנצח כל חולשה ורפיון ידים.

בועז, איך תוכל היד לכתב עליך כעל מי שהיה? כעל מי שלא נשוב לראותו עוד? הן רק אתמול היה הדבר ואתה הופעת במדי הצבא, שכל כך הלמו אותך ובעיניך הטובות והמחירות זיק של גאווה, היית לחייל.

ולב כלנו חרד ורחב לקראת כולכם ולקראת כל אחד מכם, ואנו בטחנו בך, שתעמוד בכל מה שמצפה לך בצבא. ולא בכדי בטח בך הישוב, ראוי היית לאמון ולאהבה, שרחשו לך קטנים וגדולים.

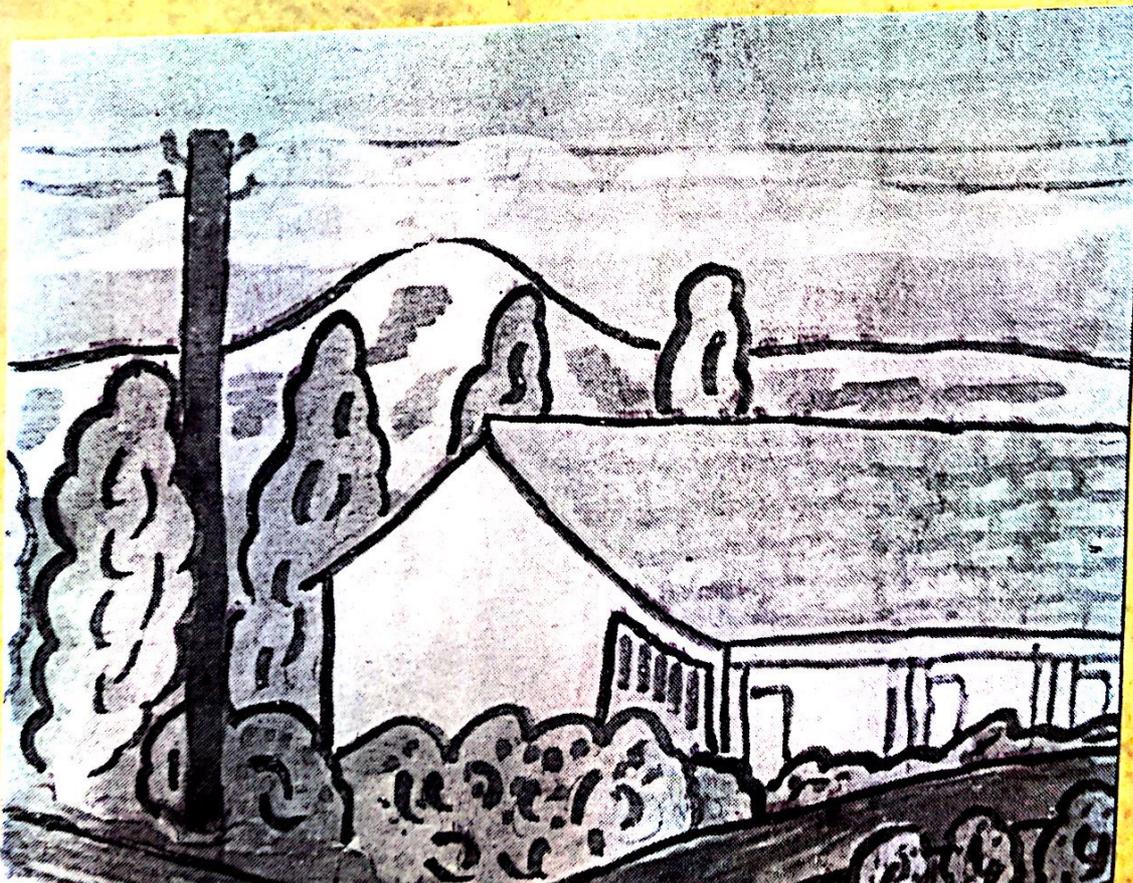
ילד בן עשר היית, כאשר הגעת אלינו, אל קבוצת „רקפת“. היה זה החורף הראשון לשבתנו באפק. זכורתני, איך נכנסת ובעינים בישניות ונפחדות הבטת סביבך. אתה הילד למוד הנדודים והסבל, מה חשבת אז? ההאמנת, שכאן יקום ביתך — ויקץ הקץ על חיי התלאה והנוד? או שמא, שמא יגורת כי רק תחנה אחת נוספת היא בנתיב הנדודים והסבל שלך, ילד יהודי בשנות השואה.

חלף זמן קצר, הזרות חלפה ונגוזה. רכשת לך את השפה ויחד אתה את ידידותם של הילדים.

חלפו שנים מעטות ואתה איש מרכזי בחיי כיתתך ובחברת הילדים. מדריך מסור. איש נאמן ליסודות התנועה ולוחם קנאי לערכיה.

הגיע זמן קבלתה של קבוצת „רקפת“ בכורי בנינו לחברות. לא רק ההורים, כל המשק כלו חי את הימים ההם כימים גדור לים לישוב. הנה זכינו לדור ממשיכים ועוד מעט ותוספנה כתפים רחבות לשאת במשימת חיי הקבוץ ובך בועז בטחנו, ידענו, כי נכון תהיה תמיד ונאמן עד תום.

בנו הטוב, בועז, איכה נגדעת ללא עת?

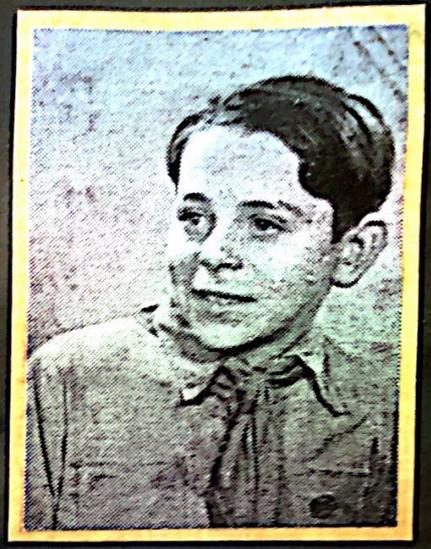
בועז עז הנפש ויפה הנפש — הצעיר במשפחתו — משפחת
היתומים, שנשארו לפליטה — והפאר במשפחה —
ילד, כאוד מוצל מאש הביאוך אלינו מהתופת, שיקדה אז
באירופה — שתיל רך מעץ עתיק, שנגדע — פה באדמה הזאת
נטענוך וצמחת לאילן צעיר —
שרשים עמוקים הכית באדמה המכורה — באדמת הכפר
באפק —

ילד היית אז בן 10 — ואמצנוך כבן לנו.
והילד גדל והיה לעלם תמיר, גבוה ורחב כתפים.
צבר ידיעות השכלה — צבר ערכים אנושיים, מוסריים
ותנועתיים — והיה לאיש גאה וצנוע, שלם במחשבותיו ובמע-
שיו. דרכו היתה בטוחה וישרה, תמיד תלולה — במעלה.
האופייני לו היה: איש עולה — איש בעליה מתמדת.
חלוץ לעמו, חבר נאמן ומסור לקיבוצו — גאות משפחתו.
רק לפני 6 חדשים, כשקבלנוך לחברות, התגאינו בך
והתברכנו בך בלבנו, ובפינו אמרנו: לו יהיו בנינו כבועז!
עמדת להעמיד משפחה בישראל. וכמה יפה היית באהבתך
הראשונה והגדולה. בכמה רגש רוך ואהבה לזו אבות ואמהות
אותך ואת בחירת לבך וצפו לנחת.

ולפתע קרה האסון ונגדעת בכדי ובדמי ימך.
אכן ידענו: לא רק יד המקרה העיור היתה במוותך. זהו
מס יקר, שאנו משלמים לבטחון חיינו ולהגנת החיים, את מיטב
הבנים והדם בעד חיים, הבנין וקיום העם.
אך הכאב הוא רב מדי והפצע עמוק מדי משנוכל להשלים
ולהתנחם. הפצע לא יגליד. נמשיך בדרכנו החלוצית; נמשיך
לבנות ולהגן; נמשיך בדרך של, אין ברידה' — ונשא את דמותך
אתנו כחותם על לבנו — כצו, כאות וכקריאה למלוי חובות
ותפקידים.

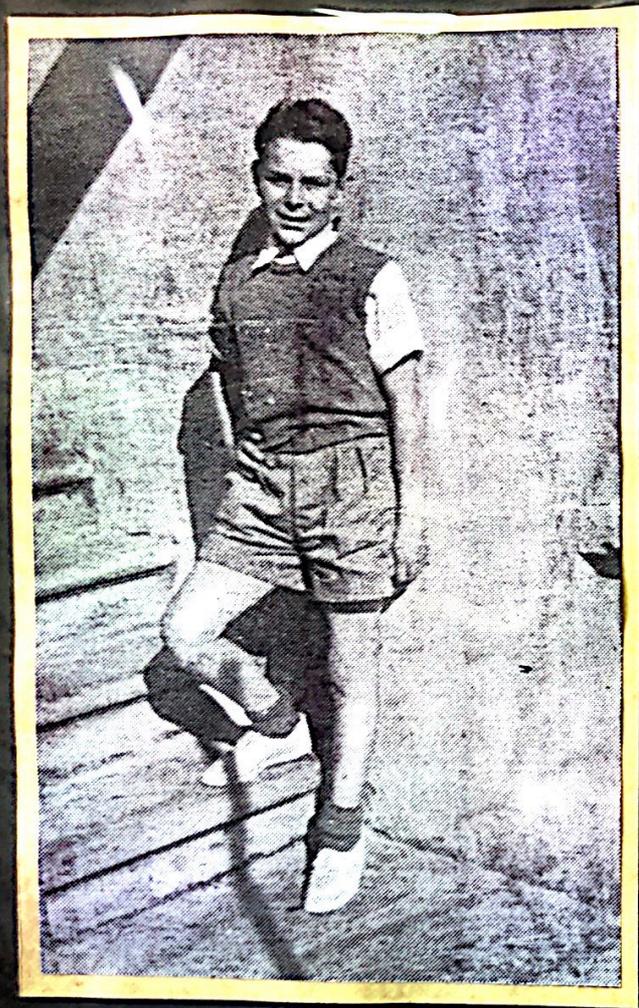
תהי נשמתך צרורה בצרור החיים!

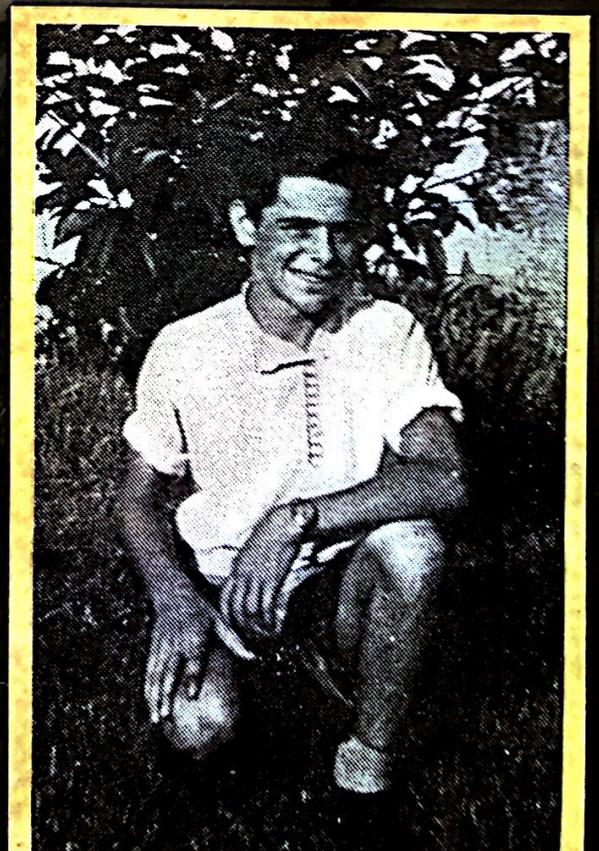

במחנה ילדים

בחוץ לארץ

ימים ראשונים בארץ

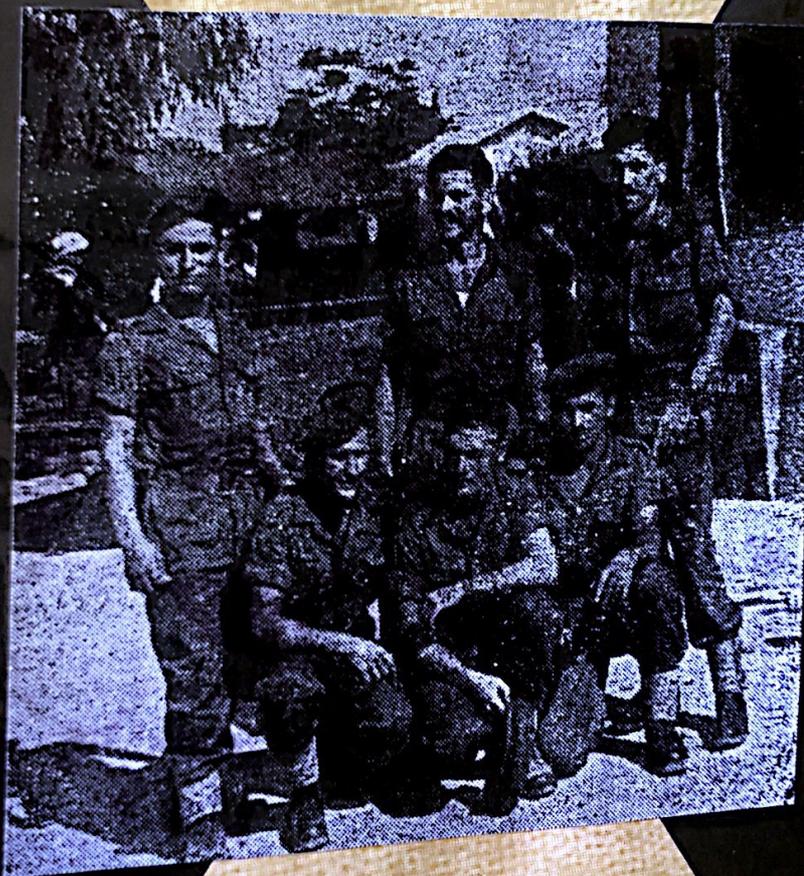
אביו של בועז

אמו של בועז

בתקופת הצבא

בעז, אַתָּה הָיִיתָ בְּחוּר וְאָדָם...
אַבְל אֲנִיחְנוּ אוֹמְרִים: "הָיִיתָ."
בעז, הָיִיתָ בְּעֶצֶב וּשְׁחוֹק עִם כָּל־
אַבְל אֲנִיחְנוּ אוֹמְרִים: "הָיִיתָ."
בעז, רָצִיתָ לְבָנוֹת הַרְבֵּה כָּל כָּךְ...
אַבְל אֲנִיחְנוּ אוֹמְרִים רַק: "רָצִיתָ."
בעז, עִכְשָׁן אַתָּה מֵת
וְאֲנִיחְנוּ שׁוֹתְקִים...

דברי מפקדו

פגישתי הראשונה עם בועז היתה במרפאה. הוא ניגש אלי ואמר: החובש אמר שאלך לשכב. אני מבקש אותך, שתשחרר אותי מחובה זו. כשנגשתי אל החובש לברר מה מצבו של בועז סיפר לי האחרון כי בועז מתהלך קודח כשחומו מעל 39°. שלחתי את בועז לשכב, אך עדיין לא השלים עם הגזירה והתאונן: "שפוע שלם שכפתי והפסדתי חומר אימונים רב, ואיני רוצה להפסיד גם שיעור נוסף אחד". זו היתה היכרותי הראשונה עמו, היכרות שהשאירה בי סיפוק רב. רגיל הייתי לבקשות שחרור מאימונים בגלל כל מיני סיבות פעוטות, והנה מופיע לפניך אדם ורוצה לחתאמן עלי-אף מצבו הקשה. דבר זה אפיין את בועז, פי בועז היה דמות של חיל, ויותר מזה – דמות של אדם. רשומי ניכר במחלקה בכל מקום. באמונים היה החיל הממושפע ביותר והחיל הטוב ביותר, חיל שנעים לעבוד אתו. הוא לא עשה זאת בגלל שחויב לעשות כן אלא פשוט משום שכזה היה. אחד שאינו יכול שלא להיות טוב ולא לתת את המכסימום. לא רק באמונים התבלט, במסיבות שהיינו מתכננים יחדיו, היית שומע את בועז ומרגיש אותו בכל אשר תפנה: בשירה, בריקודים, בארגון משחקים, בכל. לפיכך כשהיה מועלה נושא לויכוח היו כולם מחכים לשמוע את דעתו של בועז. וכשהיה מביע את דעותיו השקולות הרגישו כולם כי הוא מיצה את הבעיה. בשיחה אישית אתי סיפר לי בועז על התרשמותו מהחטיבה בה שרת. סיפר לי כמה משתוקק הוא לשאת כבר את סמל החי"ר עם הרקע האדום. גם לעתיד היו לו תכניות. רצה לעבור קורס מכי"ם, לשרת ביחידה בתור מ"כ ואולי גם בתור קצין. "אני מרגיש שאני מסוגל לכך ויכול לתרום תרומה לצה"ל בתור מפקד" אמר.

כן, בועז, כולנו יודעים שהיית מסוגל לכך, ולא רק לכך אלא אף ליותר מזה, כי העתיד צפן לך בחובו עתיד מפואר. יהי זכרך ברוך!!!

מדינת ישראל
 משרד הרווחה והתעסוקה
 הפיקוח על התעסוקה בנתיים • המל"ק לתרבות הגוף

פ ו ק ס
הכושד הגופני
ו.אות הספורט"

ההסתדרות הכללית של העובדים העברים בארץ ישראל
 התאגדות לתרבות גופנית "הפועל" - הועד המרכזי

תעודה

לח' קניני 377 מ.הפועל א.פ.ק.
 עבור מקום עבודה
 בתחרויות

בנוסף אלו יגיד קניני בחוצאה
 3,35,8

בסוג 1000 ל 231 1971
 1591

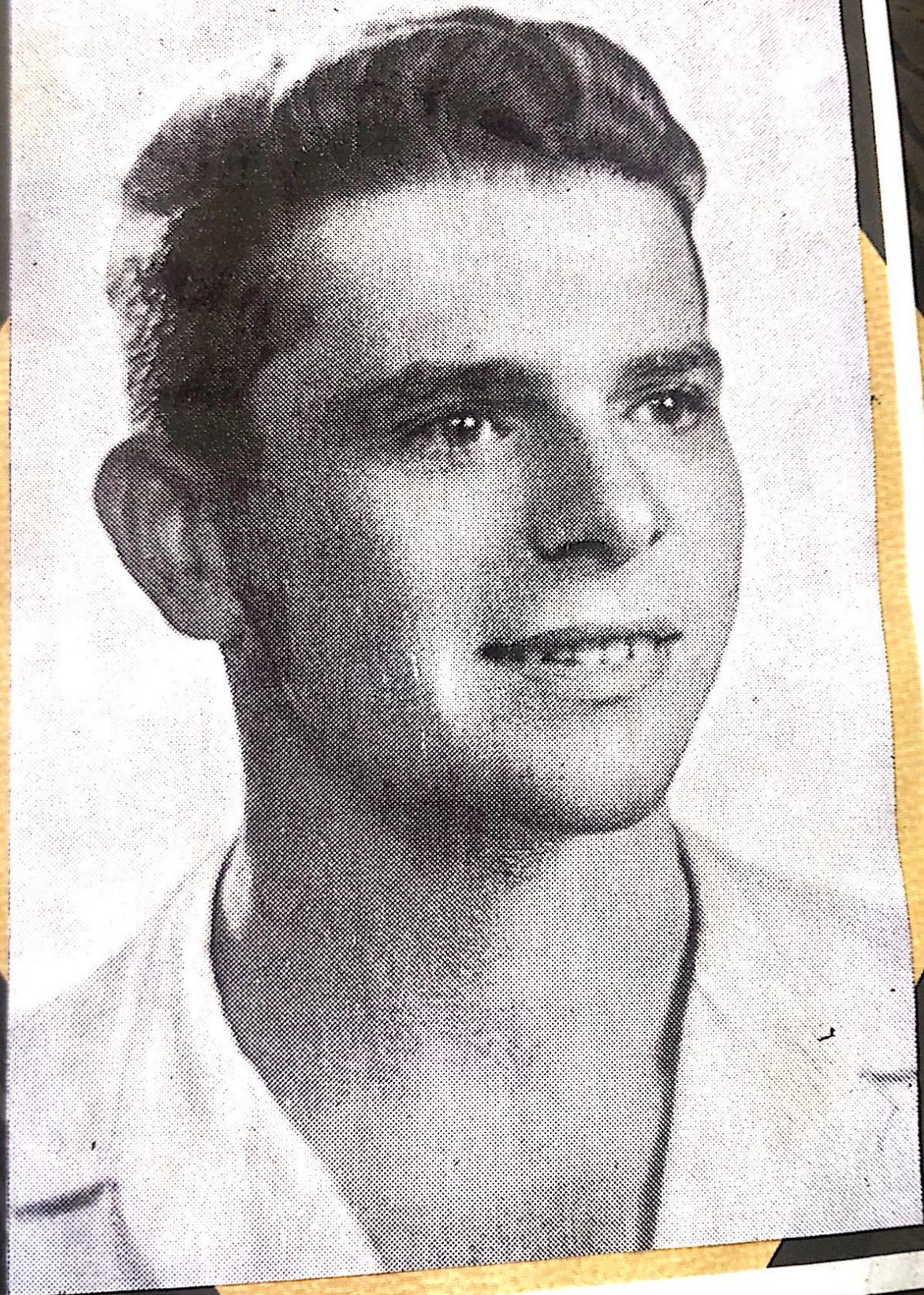
הועד המרכזי:

אין לנו טובים מקל אלה. את הראית ו ואיפה?
ואת תכסי על כל אלה. יעל שצמח בעתו!
מאה שערים חוד וכת, קדש לעם מכורתו!
ברוך קרבנם בסוד מות, פפר חגיגו בהוד...
ראי, אדמה, כי היינו בזבזנים עד מאד!

ראי, אדמה, כי היינו בזבזנים עד מאד:
פרחי פרחים בך טמנו רעננים ובהוד,
אשר נשקתם השמש מנשיקתה ראשונה,
מצניע חן עם יפה קלה, קטרת כוסו נכונה.
ועד שידעו צהרים בעצם הצער התם,

ובטרם רוו טל של בקר בחלומות-אור נבטם.
הא לך הטובים בבנינו, נער טהר חלומות,
ברי לב נקני כפיים, טרם חלאת אדמות,
וארג יומם עודו שתי, ארג תקוות יום יבא,

בוֹעֵז קֶרְבִּי ז"ל

